

دَارُ الْأَوْلَى

نَعْمَرْقُ

٥٧

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَرَحِيْتُ بِالْمُسْكَرِ  
نَجَيْرَ لِي فَتَاعَنَّا

ذَاهِرًا إِلَيْهَا نَدَاءً مُنْتَشِكًا فَهَبَتْ حَلَّيْنَهُ بَرْ قَنْدَلَتْ لَهُ بَقْرَ وَفَتَبَقَّلَ الْمَيْشَدَلَذْ

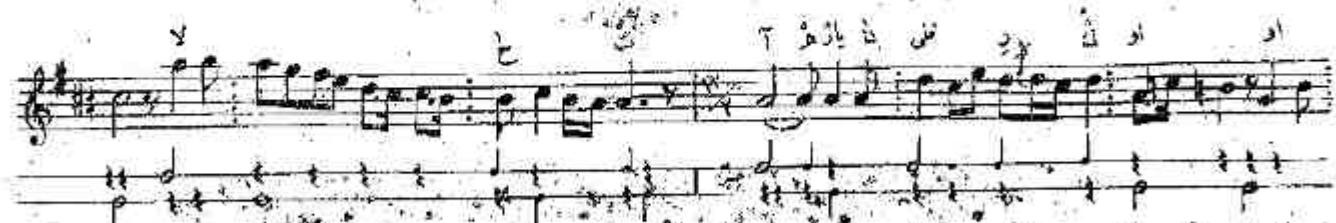
هَرْ خَمْرَ حَمْزَهُ شَغْرَ عَلْدَهْ

أَثَانَهُ ٥ غَوْصَهْ

مَحْبَسَهْ عَرْجَمَانَهُ سَهْرَهْ



[فرمان] [مقامه و آنچه] [ایقاعه] [مریع] بسی : در دفتریک



[۲] اندسته که پیریک (نهنج) زاده او بربه (لری) صدری، آنکه که پیریک (صهلی) از زاده او بربه (منتسب) امیری گوست.

## کنفته سیار

فناه ایده بین بین کور سر  
 پنجه اوده رکھدا کور سر  
 شور بر مسنه ده ده ده نیزه ای زی  
 انسی کر به قوله همراه دار کور سر  
 آه بیل دهون دهون دله لله لله زده میلی  
 بیل میل میل لوله لی آه باز بیل کور سر داف

